

Mým cílem v této bakalářské práci je analýza vývoje systémových pravicových stran na české politické scéně od roku 1996 do roku 2006. Budu se zde zabývat všemi pravicovými stranami, které se v tomto období vyskytovaly v Poslanecké sněmovně.

Zatímco Občanská demokratická strana patří stabilně mezi dvě nejsilnější české politické strany a KDU – ČSL byla v uvedeném období také stabilně součástí Poslanecké sněmovny a s výjimkou období vlády Miloše Zemana byla vždy dokonce součástí vládní koalice, menší pravicové strany prošly mnoha změnami.

Po vytvoření vlády Miloše Zemana, tolerované ODS, utvořily menší pravicové strany Čtyřkoalici. Ty měly rozdílný osud. Zatímco Unie svobody a KDU – ČSL byly po volbách v roce 1998 v Poslanecké sněmovně, ODA se voleb nezúčastnila a DEU v nich neuspěla.

Čtyřkoalice se ale nedočkala voleb v roce 2002 v plné sestavě, protože z ní kvůli finančním problémům byla vyloučena ODA. Nástupnická Koalice se rozpadla po volbách. Přesto se ale obě strany staly součástí vlády spolu s ČSSD pod vedením Vladimíra Špidly.

ODS prošla v průběhu zkoumaného období dvěma významnými změnami. První z nich byl pád druhé vlády Václava Klause, ze které odešla ODA a KDU – ČSL. Navíc se od ODS odštěpila Unie svobody. Přesto Václav Klaus přežil tuto aféru ve funkci předsedy ODS.

Václav Klaus pak z čela ODS odešel v roce 2002, aby se asi po třech měsících stal prezidentem republiky. Na sjezdu ODS ve Františkových lázních ho relativně překvapivě vystřídal Mirek Topolánek, který pak stranu dovedl k volebnímu vítězství v roce 2006 a také v několika komunálních, krajských a senátních volbách.